

عنوان مقاله:

آشکارسازی تغییرات اقلیم و تاثیر بر توسعه پایدار شهر شیراز

محل انتشار:

دهمین کنگره پیشگامان پیشرفت (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

پارسا حقیقی - کارشناسی ارشد، مهندسی طبیعت، دانشگاه تهران

سیدجواد ساداتی نژاد - دانشیار، گروه انرژی های نو و محیط زیست، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران

علی اکبر متکان - استاد، مرکز مطالعات سنجش از دور و GIS، دانشگاه شهید بهشتی

محمدحسین جهانگیر - استادیار، گروه انرژی های نو و محیط زیست، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

لزوم توجه به تغییرات اقلیمی در رسیدن به یک توسعه پایدار امری ضروری و مهم به نظر می رسد. هدف از این تحقیق بررسی روند تغییرات عناصر اقلیمی بارش، دمای کمینه، بیشینه و دمای متوسط در ایستگاه سینوپتیک شیراز در بازه زمانی 1951 تا 2014 است؛ که از آزمون های ناپارامتری و پارامتری اسپیرمن، پیرسون، شیب خط سن و من-کندال استفاده شده است. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که آزمون اسپیرمن و پیرسون ایستگاه شیراز در پارامتر بارش روند معنی داری در ماه های مختلف نمی توان دید و فقط در ماه ژانویه آزمون اسپیرمن دارای روند معنی داری صعودی بوده است؛ که شاخص SPI نیز تغییرات نامحسوسی در میزان بارش را نشان می دهد؛ اما در پارامترهای دمای بیشینه، کمینه و متوسط در اکثر ماه ها دارای روند معنی دار صعودی بوده است. خروجی حاصل از آزمون من-کندال و شیب خط سن نیز برای دماهای متوسط، کمینه و بیشینه روند صعودی را نشان می دهد. با توجه به تغییرات معنی داری که در پارامترهای وجود دارد می توان تغییر اقلیم را تهدیدی برای توسعه پایدار دانست و لزوم سازگاری با تغییر اقلیم لازمه توسعه پایدار دانست.

کلمات کلیدی:

تغییر اقلیم، آزمون ناپارامتری، آزمون پارامتری، ایستگاه شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/580962>

